

FETAL ANOMALİLERİN TANISINDA ULTRASONOGRAFİNİN ÖNEMİ

71

Tayfun OSMANAĞAOĞLU, Birol CENGİZOĞLU, Mesut ÜNSAL, Sedat VAROL, Orhan ÜNAL
Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul

Çalışmamızda Kartal eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde 1.1.1993 ve 28.2.1994 tarihleri arasında yapılan 953 Obstetrik Ultrasonografide saptanan fetal anomalileri incelendi. Gebeliğin ilk trimestrinde uygulanan ultrasonografileri çalışmaya alınmadı. İzole oligohidramnios ve polihidramnios olguları ve intrauterin gelişme geriliği olanlar da çalışma kapsamına alınmadı. Obstetrik ultrasonografilerin 28'inde fetal anatomik anomaliler saptandı. Bu anomalilerden 5'i üriner sisteme ait (2 olguda Tip II böbrek, 1 olguda ureteropelvik darlık, 1 olguda posterior üretral valv, 1 olguda hidronefroz) 16'sı sinir sistemine ait (4 olguda hidrosefali, 7 olguda anensefali, 2 olguda spina bifida, 2 olguda koroid pleksus kisti, 1 olguda ensefalosel+spina bifida), 2'si gastroşizis, 3'ü nonimmün hidrops fetalis, 1'i sakrokoksigeal teratom idi. Bu olgulardan halen izlemekte olduğumuz 1 hidronefroz dışında tümü sonlandı. Olguların doğumdan sonra da izlendi. Elde edilen sonuçlar literatür ile karşılaştırıldı.

GEBELİK VE HİPERTANSİYONDA PERİNATAL MORTALİTE VE MATERNAL MORBİDİTE

72

Orhan ÜNAL, Tayfun OSMANAĞAOĞLU, Birol CENGİZOĞLU, Mesut ÜNSAL, Sedat VAROL
Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul

Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde 1.1.1992 ve 31.12.1993 tarihleri arasında doğumları gerçekleştirilen 6100 olgudan gebelik ve hipertansiyon saptanan 94 olgu perinatal mortalite, laboratuvar bulguları ve maternal morbidite yönünden irdelendi. Olgular hafif preeklampsi, ağır preeklampsi, eklampsi ve kronik hipertansiyon olarak ayrı ayrı gruplandırıldılar. Hipertansiyon saptanan olguların 9'u 28 gebelik haftasından küçükti ve daha sonra izlendi, bu nedenle de çalışma dışı bırakıldı. 28-32 gebelik haftaları arasındaki 23 olgunun 13'ünde perinatal mortalite görüldü. Bunların 9'u intrauterin fetal ölümdü. 33-37 gebelik haftaları arasındaki 19 olgudan 6'sında perinatal mortalite görüldü. 38 gebelik haftası üzerindeki 43 olgunun sadece 1'inde perinatal ölüm görüldü. Olgulardaki ortalama doğum tartısı 2384 gram idi. Doğum ağırlığı ile perinatal mortalite arasındaki ilişki irdelendi. Olgular laboratuvar bulguları yönünden de irdelendi. Trombosit sayısı 100.000/mm³ altında olan 6 olgu mevcuttu. Bunların 3'ü HELLP sendromu olarak değerlendirildi. gebelik ve hipertansiyon olgularımızda perinatal mortalite % 231 olarak bulundu. Maternal mortalite görülmedi.

AMNİOİNFÜZYON

73

B. BORAN, G. BAĞBOZAN, R. ÖZVERİ, A. OZGAN, Z. CANER
SSK İstanbul Hastanesi Kadın Doğum Kliniği, İstanbul

Oligohidramnios nedeniyle iki olguya 85 ml serum fizyolojik 20 cc lik enjektörle amniyofüzyon yöntemiyle verildi. Aynı anda 2 cc metilen mavisi verildi. Her iki olguda da erken membran rüptürü olduğu saptandı. Hastalar ateş, nabız, CRP, tam idrar, hemogram ile infeksiyon ve USG ile biofizik skor açısından izleme alındı. Birinci olguda ilk işlem 23 haftalıkken yapıldı. İşlem sonrası 10 gün Ampisilin+Sulbaktam tab 2x1 verildi. Taburcu olurken ritodrin tab 4x1 başlandı. Hasta 32 inci gebelik haftasında normal spontan doğum ile 2100 gram canlı kız çocuğu doğurtuldu. Postpartum ilk hafta sonunda anne ve bebek şifa ile taburcu edildi. İkinci olguda işlem 29.9.1993 tarihinde 20 inci gebelik haftasında yapıldı. Bir aylık bir süre kazanıldı. Fakat 24.10.1993 de dekolman plasenta gelişmesi nedeniyle acil sezaryen ile 24 üncü haftada canlı 1000 gr erkek bebek doğurtuldu. Anne 1.11.1993 de şifa ile taburcu edildi. Bebek yeni doğan prematüre servisinde halen takiptedir.